

Hoofdstuk 1. Nederland, kom in opstand!

Bij de dood van Johan van Oldenbarnevelt, 400 jaar geleden: het wordt tijd dat wij, anno 2020 in opstand komen.

De remonstrantse Johan van Oldenbarnevelt, de raadspensionaris (= premier) van de machtige Republiek der Zeven Provinciën, werd 400 jaar geleden door de contraremonstrant prins Maurits, de stadhouder van de republiek, (stadhouder = legeraanvoerder) ter dood veroordeeld en op het Binnenhof te Den Haag een kopje kleiner gemaakt.

Wat betreft die remonstranten en contraremonstranten, dat was een echte godsdiensttwist! Dat zat zo: De republiek had een bepaald soort mensen nodig; Betrouwbare ambtenaren, niet de figuren die de koning van Spanje, Filips II hadden gediend. Onafhankelijke, Staatse dienaren. Bovendien. We waren in oorlog met het machtigste land ter wereld, Spanje. En in een oorlog vallen slachtoffers die medische hulp nodig hebben: we hadden dus goede artsen nodig.

En we waren van het katholieke geloof af, hadden dus priesters teveel en veel te weinig dominees.

Dus besloot Willem van Oranje een universiteit te stichten. Te Leiden, “een bequame plaetse”. Het was de beloning voor het succesvolle Leids verzet, met o.a. Johan van Oldenbarnevelt als vrijwilliger (eerst te Haarlem, daarna te Leiden) als Staatse soldaat, gedurende de ‘opstand’ zoals de revolutionairen de Tachtig Jarige Oorlog noemden.

Willem wilde logischerwijs te Leiden drie studierichtingen: rechten, geneeskunde en godsdienst. De universiteit is vandaag nog steeds gevestigd in hetzelfde pand, het academiegebouw op het Rapenburg, een voormalige katholieke kerk.

In de statige Senaatszaal, waar de schrijver dezes in 1978 heeft mogen promoveren tot doctor in de wiskunde en natuurwetenschappen, zat ik tegenover een tafel vol hooggeleerde opposanten die me het wetenschappelijk vuur aan de schenen probeerden te leggen. Achter

hen het portret van de Vader des Vaderlands, onze Willem van Oranje. Hij wordt geflankeerd door de geschilderde portretten van de Rectores Magnifici der universiteit.

Senaatszaal academiegebouw universiteit Leiden

De prins legde zijn plannen voor aan de Staten van Holland en Zeeland om juist te Leiden een universiteit te stichten en hij schreef dat hij de stad: 'Een vast blochhuys ende bewaernisse der gantscher landen' vond. Deze zin ziet u in het rood ingeweven in het tapijt van de Senaatszaal. De oprichtingsakte uit 1574 is nog wel uit naam van de koning van Spanje, Filips II. De schatrijke Willem keek overigens wel uit het allemaal zelf te betalen; hij financierde de universiteit uit verkochte geconfisqueerde goederen van de katholieke kerk, want al te goed is buurmans gek, niet waar?

Eindelijk kregen we echt genoeg van de koning van Spanje, toen hij Willem vogelvrij verklaarde.

In 1581 tekenden de opstandige provinciën de onafhankelijkheidsverklaring van de Lage Landen, het Plakkaat van Verlatinghe:

**PLACCAERT VANDE
STATEN GENERAEL VANDE
ghevinoerde Nederlanden, Bijden welcken, mit
den rodenen in't kringhe in't selfde begrepen, men
verclaert den Coninck van Spaeignien vervallen
vande Outhete en heerschappije van dese voorl.
Nederlanden: ende verbijt sijnen naem ende ze-
gel inde sive Landen meet te gebruycken, &c.**

E Staten generael vande ghe-
vinoerde Nederlanden / Allen den ghe-
nen die dese teghenvoerdige sullen sien
ofte hooren lesen / salwt. Also een yge-
lick bemerkelt is / dat een Prince vande
Lande van Gode gheset is / hooft onre sijn onbesa-
ren om de selue te bewaren en beschermen van alle on-
ghelyck / overlast en ghewelt / ghelyck een Heerde tot
bewaernisse van sijnre Schapen: En daz d'ondresaren
niet en sijn van Gode gheschapen toe behoef vanden
Prince om hem in alles wat hy beoert / weder siet god-
dike ofte ongoddelike recht ofte onrechte is / onderdanch
te wesen / en als slaen te dienen: maer den Prince ont-
dondresaren wille / sonder de welcke hy eghen Prince
en is / om de selue niet recht en redene te regeren / ende
voort te staen / en lief te hebben als een vader sijnre kin-
deren / en een heerde sijnre schapen / die sijn lief en leuen
siet om de selue te bewaren. En so wannere hy sulck
niet en doet / maer in stede van sijnre ondresaren te be-
schermen / de selue leet te verdrukken / overlasten sijn-
re onbesaertheit / privilege en onbesaertheit te brin-
gen / en sijnre te gebreden ende gebruycken als slaen /
Xij moec

De eerste onafhankelijkheidsverklaring in de moderne wereld, het plakkaat van Verlatinghe uit 1581.

Willem werd in 1584 te Delft vermoord. Men heeft daarna geprobeerd een koning te vinden voor de Lage Landen, de graaf van Leicester kwam uiteindelijk, maar Van Oldenbarnevelt wist door diplomatie, geduld en tact de provinciën zover te krijgen dat zij zich verenigden in de eerste republiek in de moderne wereld, de Republiek der Zeven Provinciën.

De zogenaamde Generaliteitsleeuw, de zeven pijlen in zijn linker klauw zijn de zeven provinciën.

Samen met de zoon Maurits van de vermoorde leider bouwde hij voortvarend aan het succes van de republiek. En met resultaat, want ondanks de oorlog ging het met de economie en de expansie van ons land zeer voorspoedig.

Terug naar Leiden, waar in de faculteit der godgeleerdheid twee professoren het met elkaar aan de stok kregen: Professor Armenius en professor Gomarius. Het is weer altijd hetzelfde liedje: “Komt God om de hoek, komt de twist als vloek”. En ruzie werd het. Het draaide om de theoretische vraag wat God nu allemaal in het mensenleven bepaalde: Alles? Dus als een mens misdaden begaat, is dat dan al van tevoren door God bepaald? (Dat vond Gomarus.)

Of is het de vrije keuze van de mens goed of kwaad te doen? Is er zoiets als vrije wil waar God niets mee te maken heeft? Dat vonden de volgelingen van Armenius, De Armenianen, waaronder Van Oldenbarnevelt, wilden logica, redelijkheid en tolerantie in de godsdiensten en zij prefereerden dan ook de vrije wil, en noemden zich ‘Remonstranten’. Zonder al te veel in detail te treden over het hoe en waarom, noemden de Gomaristen zich daarom ‘Contraremonstranten’. Prins Maurits werd een contraremonstrant. De twist breidde zich uit over de bevolking van de Lage Landen. Een luide zucht: Hadden ze zich vrijgevochten uit de katholieke wurggreep, vochten ze weer over iets anders godsdienstigs. En dat zou maar doorgaan, door de eeuwen heen: weet u dat er anno 2020 meer dan 150 gereformeerde kerkgenootschappen bestaan? Dat er

een afscheiding is gekomen over de vraag of de slang in de tuin van Eden nu werkelijk gesproken heeft of niet? Of dat spreken nou niet symbolisch was bedoeld? En zo voort, en zo voorts, enzovoorts. De wijze Van Oldenbarnevelt had oorspronkelijk veel plezier in de jonge, ambitieuze maar o, zo voorzichtige prins Maurits. Maurits was in hart en nieren een militair, beducht en behoedzaam, gaf serieus om het leven van zijn manschappen en hij vocht mee in de voorste gelederen. De raadspensionaris en de stadhouder lagen elkaar, ondanks het leeftijdsverschil en het verschil in temperament. Een eerste breuklijn ontstond bij het z.g. twaalfjarig bestand; Maurits wilde doorvechten tegen de Spanjaarden, Van Oldenbarnevelt wilde rust voor de handel en de koloniën. Voor een vrede was het te vroeg, dan zou Spanje eisen dat de VOC (een initiatief van Van Oldenbarnevelt die ook het aandeel, de beurs en de aandelenhandel heeft bedacht en zeer succesvol had ingevoerd) zou ophouden te bestaan en dat de Republiek haar handel zou stoppen of beperken.

Een definitieve verwijdering ontstond doordat de Republiek een einde wilde maken aan het piraten- en roversnest Duinkerken. De Staten (lees Oldenbarnevelt) dwongen Maurits met zijn leger naar Duinkerken te trekken, dwars door de Spaanse Nederlanden. Maurits vond het een te gewaagde operatie, maar liet zich met tegenzin overtuigen. Hij ontmoette met zijn leger bij Nieuwpoort het Spaanse leger. Met uitzonderlijke moed en grote verliezen wist hij de strijd, (Slag bij Nieuwpoort, 1600) te winnen.

Hij heeft het, de dwang door Van Oldenbarnevelt om tegen zijn wil op expeditie te gaan, de oude man nooit vergeven.

Via nog wat latere escapades (Scherpe Resolutie en bovengenoemde godsdiensttwist) werden Van Oldenbarnevelt en wat medestanders (w.o. Hugo de Groot) gearresteerd op uiterst bedenkelijke beschuldigingen. Alle ogen van de wereld waren op ons land gericht. Alle grote Europese landen met hun absoluut heersende koningen wensten een einde van de Republiek.

Met een showproces werd de grote staatsman op 10 mei ter dood veroordeeld en op de 13de mei geëxecuteerd.

Maurits woonde de executie niet bij. Hij keek van een afstand toe, achter de ramen van het gebouw dat u links midden op de tekening ziet. Getuigen verklaarden dat de prins na de executie hevig geëmotioneerd was en zich daarna voor dagen teruggetrokken had en niemand wilde zien.

Ondertussen had de afgezette Raadspensionaris het schavot betreden.

Executie van Johan van Oldenbarnevelt op 13 mei 1619 te Den Haag

De eenenzeventigjarige man hief zijn hand, de andere leunend op zijn stok, en sprak tegen de menigte zijn beroemde woorden:

“Mannen, geloof niet dat ik een landverrader ben, ik heb oprecht en vroom gehandeld, als een goede patriot, en zo zal ik sterven.”

Men weet niet of zijn laatste woorden voor de beul, of voor zijn trouwe bediende die afscheid van hem wenste te nemen, waren bedoeld:

“Maak het kort, maak het kort.”

Die bediende was Jan Francken die gedurende de acht maanden durende detentie van Van Oldenbarnevelt niet van zijn zijde was geweken en in het geheim een dagboek bijhield, dat onlangs is opgedoken. Francken bericht hierin dat niet de Haagse beul Van Oldenbarnevelt heeft gedood, omdat deze ziek was; het was de beul

van Utrecht, Hans Pruijm van Meisenheim die de raadspensionaris onthoofdde.

Het beulzwaard deed zijn schandelijke werk en het gebeuren schokte de wereld, want de ogen van alle belangrijke landen en naties waren op de Republiek gevestigd.

De slimme Haagse beul verkocht zijn zwaard omdat hij zich realiseerde dat het ding geld waard was. Dat zwaard kunt u nog steeds bewonderen in het Rijksmuseum te Amsterdam,

Beulzwaard van de beul van Den Haag waarin de volgende woorden staan gegraveerd:

“Stokoude schuldeloze Helt, rampzalige Oldenbarnevelt, Dit zwaard sloeg door uw hals den Staat een diepe wonde in zynen Raadt, toen op het Haagse moortschavot Uw dierbaar leven wierd geknot.”

Het echte moordwapen ligt thans in het museum van Dresden. De naam van de beul staat erin gegraveerd: Hans Pruum van Mesenem.

Hier een foto van het wapen, dat momenteel (2019) in de Gevangenpoort in Den Haag wordt tentoongesteld:

Beulzwaard van de beul van Utrecht

Het was de tweede politieke moord in Nederland, de eerste was natuurlijk die op prins Willem van Oranje in 1584, een vreselijke moord die de wereld schokte.

En er volgden nog meer politieke moorden in de republiek die opzien baarden; na die op Johan van Oldenbarnevelt in 1619 werden de gebroeders Johan en Cornelis de Wit in 1672 op een vreselijke manier om het leven gebracht bij de Gevangendoor te Den Haag. Het was wereldnieuws!

En 330 jaar later de moord op Pim Fortuyn. Die moord werd evenzo wereldnieuws.

Het Nederlandse volk koos en riep uiteindelijk Pim Fortuyn uit tot de meest beroemde Nederlander, een naar mijn idee volkomen terechte keuze.

Het ging na de executie met het bewind van Maurits overigens plots veel slechter in de Republiek, zowel staatkundig als economisch. Pas na de dood in 1625 van Maurits die slechts 58 jaar zou worden, ging het onder het bewind van zijn halfbroer prins Frederik Hendrik eindelijk weer beter.

In het Plakkaat van Verlatinghe, onze onafhankelijkheidsverklaring, staat een fraaie argumentatie om van de machthebber af te kunnen komen. Als deze zijn eigenbelang laat prevaleren en zijn volk lijdt, dan mag en moet het in opstand komen.

De argumentatie dat een volk het recht van opstand heeft als de bestuurder (het bestuur) zijn taken en dienstbaarheid naar het volk niet nakomt, geldt momenteel heel goed voor Rutte en zijn medegegeerders anno 2020. Hij verkwanselt het land richting de EU van Brussel, teistert zijn bevolking met idiote en veel te zware belastingen, speelt Sinterklaas naar de EU en de zogenaamde ontwikkelingslanden, haalt in een overvol land nog steeds en voortdurend, enorme aantallen vreemdelingen binnen die niet passen bij de cultuur en mentaliteit van het volk, laat zijn ministers de vrije hand om gevaarlijke gekken rond te laten lopen, laat oogluikend

toe dat levensgevaarlijke lieden die hun nationaliteit hebben verloren door in vreemde staatsdienst te gaan (bijvoorbeeld te gaan moorden bij de terroristen van IS in Syrië en Irak) terugkeren naar Nederland. Hij laat de bouw van idiote en nergens goed voor zijnde windmolens toe, hij liegt zijn onderdanen voor en doet voortdurend loze beloftes en tot overmaat van ramp wil hij zijn onderdanen een financiële ramp door de strot drukken die het gevolg zal zijn van de “energietransitie”. Tijd voor een opstand dus.

Door onze zwaar verouderde grondwettelijke regels knechtten de oude partijen met hun coalitieafspraken het land. De partijen, zogenaamd gekozen op basis van hun partijprogramma's komen, nadat zij hun afspraken in achterkamers hebben dichtgetimmerd, met totaal andere verrassingen uit de hoge regeringshoed. Zoals het nooit besproken afschaffen van de dividendbelasting van grote bedrijven. Of de energietransitie. Zaken die enorm veel geld kosten en die nooit in enig partijprogramma hebben gestaan. De democratische noodrem van een referendum werd door Rutte c.s. handig direct na het aantreden van zijn regering door die arrogante D66 minister van binnenlandse zaken via een eigenlijk onwettige truc afgeschaft.

Het wordt tijd voor een plakkaat van Verlatinghe deel II.

Want een aantal zaken wordt overduidelijk. We moeten van de EU af. Komt er een Nexit? Of draait die idiotie van Brussel en Straatsburg bij en komen we tot een samenwerking van natiestaten, die met behoud van de eigen identiteit en cultuur, samen Europa gaan vormen? En we moeten van de massa-emigratie af. Ons overvolle land kan de tsunami van vreemdelingen niet meer aan. In emotioneel technische zin, en zeker in economische en bestuurlijke zin: ons stelsel van sociale welstand kan niet meer overeind blijven met die voortdurende toestroom van vreemdelingen die hier niets te zoeken hebben. Onze zorg, onze scholen, onze huisvesting, onze wegen, ons politieapparaat en ons opsporings- en justitieel apparaat is niet meer ingesteld op zoveel veranderingen en bedreigingen. Dus moeten we onze eigen grenzen weer gaan bewaken en moeten we van de Brusselse regels af.

Door de geschiedenis heen geloven de mensen dat de aarde vergaat. Bepaalde gelovigen verzamelen zich dan op de top van een berg en zijn eigenlijk teleurgesteld dat op het voorspelde tijdstip de aarde nu juist NIET is vergaan. Toch blijven zij hardnekkig geloven (in een rekenfout?) in de ondergang en worden wij bijvoorbeeld nog steeds door de aanhangers van die stompzinningheid op de zondagochtend gestoord. Het is menselijk doem te denken, van de zondvloed tot de nucleaire oorlog die de aarde zal verwoesten tot de klimaatverandering die wel zeker de ondergang van de wereld zal betekenen. Het is ongelofelijk wat de hysterie van de massacommunicatie ons heeft gebracht. Een hysterie die ons aan de rand van de afgrond brengt. Schoolkinderen die staken, maar die met hun ouders op oudejaarsavond voor een 100 miljoen euro (samen met het in het buitenland gekochte vuurwerk) de lucht nu eens lekker met enorm veel CO₂ en zware metalen “vergiftigen”. Dat hoort zo met ouwejaar, niet zeuren. Naar echte deskundigen wordt niet meer geluisterd, we moeten van het gas af, naar biomassa energie, windmolens, zonnepanelen. elektrische auto’s (“groene” energie) en zeker geen diesel meer, maar wel warmtepompen en toch ook geen kernenergie, terwijl Frankrijk met haar kerncentrales fluitend de Parijse doelstellingen haalt.

Ons land wordt door de ondoordachte plannen extra vervuild, en het landschap onherstelbaar verwoest.

Het wordt tijd dat we er iets aan gaan doen hier in Nederland. Nieuwe verkiezingen, zo snel als het maar kan. Of anders gewoon een opstand creëren tegen deze idiote regering die ons naar de afgrond dreigt te leiden.